

AudioQuest Ethernet Kabels

Als De Cat Van Huis Is...

AudioQuest Ethernet Kabels

Als ik zeg dat kabels in al hun verschijningsvormen een beladen onderwerp zijn binnen de hifi trap ik in het luchtledige, want die deur staat zó wagenwijd open dat het bijna een belediging van de intelligentie van de lezer is om die schop überhaupt uit te delen. Toch moet ik met deze platitude beginnen. Want wie in de loop der jaren de moeite genomen heeft - en velen van ons hebben dat - zal hebben ontdekt dat andere kabels wel degelijk een andere geluidskwaliteit kunnen geven. Of die verandering een verbetering is hangt van een heleboel factoren af en de wetenschappelijke argumenten die daar aan ten grondslag liggen ontgaan me volledig. Maar die doen er ook niet toe. Waarom moet altijd alles uit te leggen zijn? Okee, toegegeven, hifi is geen religie (hoewel...) maar een beetje geloof in het onverklaarbare kan geen kwaad als je wil leren om op je eigen oren te vertrouwen.

Verontschuldigende inleiding

Waarom deze lange en bijna verontschuldigende inleiding? Omdat het onderwerp van deze recensie op dit moment zeker niet onomstreden is. Zoals luidsprekerkabels, interlinks en stroomkabels dat eerder waren. Aan het nut van betere luidsprekerkabels twijfelt vandaag de dag eigenlijk niemand meer en hetzelfde geldt voor de rest van dat rijtje. Als je met een gezonde dosis 'common sense' in de wereld van de betere hifi-kabel stapt is er veel leuks te ontdekken en hoeft het echt geen vermogen te kosten. Méér discussie is er nog steeds rondom digitale interconnects (*open mind* mensen, *open mind!*). Maar daar betreft het gewoon een seriële digitale stroom muziekdata die analoog verzonden wordt, en in dat opzicht gelden dus in grote mate dezelfde regels als voor analoge interconnects. Nu gaat het echter over ethernetkabels. Iedere computerdeskundige of netwerkspecialist zal je vertellen dat het bij deze kabels geen enkel verschil maakt hoe ze opgebouwd zijn en van welk materiaal ze zijn vervaardigd, want hier wordt pure data getransporteerd. Pakketjes nullen en enen die op zichzelf nauwelijks te herleiden zijn tot een audiosignaal. Audio-journalisten die zich daar aan wagen kunnen doorgaans rekenen op hoongelach. Van collega's én lezers. Toch liet ik me verleiden om opnieuw het glibberige pad der kabelrecensies te betreden. De reden? Enthousiaste geluiden uit de markt en een uitnodiging van art's excellence om op een topset naar de geheel vernieuwde lijn ethernetkabels van AudioQuest te komen luisteren, een merk dat zich ruimschoots heeft bewezen op kabelgebied...

De Testomgeving en de Procedure

De luisterruimte van art's excellence behoort tot de betere in de branche en ik ken hem inmiddels erg goed. De set van dienst heb ik, in verschillende samenstellingen, ook al meerdere keren voorbij horen komen. De Wilson Benesch ACT luidsprekers werden via AudioQuest K2 luidsprekerkabel aangestuurd door de Spectral DMC-30 SS series 2 voorversterker en de Spectral DMA-260 eindversterker, en de bron waarnaar ik luisterde was de Linn Klimax DS steamer die via een AudioQuest Sky interlink met de voorversterker was verbonden. AudioQuest NRG-10 zorgde voor de aanvoer van stroom. Voorwaar een set om van te watertanden.

Maar hoe pak je zoiets aan? Het leek me verstandig om een beperkt aantal fragmenten te kiezen en die steeds kort te beluisteren, hooguit anderhalve minuut, en daarna snel te switchen naar de eerstvolgende kabel in de lijn. Dan opnieuw naar dezelfde fragmen-

ten luisteren, bepalen wat de verschillen zijn en dan nog een keer terug naar de vorige kabel om zeker te weten dat ik inderdaad hoorde wat ik dacht te horen. Dan nog even wat langer naar het laatste fragment luisteren met de duurdere kabel en dan alles weer van voren af aan met de volgende. Het complete ethernetkabel-assortiment van AudioQuest lag geduldig naast de switch te wachten. Onderaan beginnen dus en in stijgende prijs (en hopelijk ook stijgende kwaliteit) beoordelen... een taaie klus, maar iemand moet het doen...

Luister...

AudioQuest CAT 5 RJ45G* (1e generatie)

Als uitgangspunt diende deze eerste generatie netwerkkabel. Bij zijn introductie werd hij links en rechts al voorzichtig revolutionair genoemd voor audio-toepassingen en hij is inderdaad flink beter dan de standaardkabels die je uit de grabbelton haalt bij de elektronicasuper. De genoemde prijs is indicatief, deze kabel wordt namelijk al een tijdje niet meer verkocht. Het eerste fragment is van Antonio Forcione en Sabina Sciubba. Niet omdat ik de muziek nou zo verschrikkelijk interessant vind, maar vooral omdat het een bloedmooie 24/192 opname is. En ik moet zeggen: als ik niet beter wist zou ik probleemloos met het klankmatige resultaat kunnen leven. De weergave van de openingstrack Visions is warm en gedetailleerd, er is ruimtelijkheid, snelheid en dynamiek...eigenlijk niks mis mee. Het volgende fragment is Sweet And Bitter van A Forest Called Mulu, een ambient/triphop/jungle project uit 1998 van onze hoogzwevende landgenoot Tom Holkenborg (Junkie XL) dat zelfs in gewone cd-resolutie waanzinnig goed klinkt. De weergave is zeer ruimtelijk, bijna driedimensionaal, spannend en vervreemdend met diep laag en allerlei rondwarrelende geluidjes.

** De RJ45G is een zogenaamde CAT 5 kabel. Alle andere kabels zijn CAT 7.*

AudioQuest Pearl

De track van A Forest Called Mulu klinkt met de Pearl losser en ruimtelijker. Het laag 'rolt' meer en de afbeelding is wat groter en realistischer. Na ongeveer 45 seconden zit vrij diep in de mix een bepaald fluitgeluidje verstopt dat met de Pearl veel duidelijker aan te wijzen is. Ook de track van Antonio Forcione laat meer kleine details horen en de stem van Sabina Sciubba is beter verstaanbaar. Er zijn meer details van haar mond te horen (kleine smakgeluidjes) en er is meer 'body' onder haar stem. De gehele weergave lijkt iets te vertragen en wordt wat vloeiender. Een duidelijke stap omhoog.

Tijd om een nieuwe track te introduceren voor de volgende luisterstap. She's Like The Swallow, gezongen door Jane Siberry, staat op het album Songs From The Cold Seas van Hector Zazou. Deze meesterarrangeur en producer heeft een gedetailleerde en warm klinkende registratie gemaakt die qua gevoel eerder naar analoog dan naar digitaal neigt. Er is aardig wat diepte in het beeld, maar de stem klinkt een beetje omfloerst. Het klinkt vreemd, maar dat laatste wilde ik inderdaad horen. Deze opname heeft

namelijk de vreemde eigenschap dat hij meegroeit met de kwaliteit van de weergave-keten en dat zal inderdaad later nog blijken.

AudioQuest Forest

De track van Zazou wordt door de Forest met iets meer detail en ruimtelijkheid weergegeven. De verschillen zijn subtiel maar goed hoorbaar. Het traag gespeelde ride-bekken dat achter de stem van Siberry

is gemixt is nu duidelijker hoorbaar en de voile rond de stem van de Canadese zangeres is een beetje dunner geworden. Bij A Forest Called Mulu is meer laag te horen, de ruimtelijkheid is wat toegenomen en er zit meer snelheid en substantie in kleine details. Er is meer focus en vloeiendheid. Geen gigantische verschillen, maar goed hoorbaar en de geringe meerprijs zeker waard.

De nieuwe track voor deze luisterronde was Night Again, van het album Safe Journey dat in 1983 uitkwam op ECM. Gitarist Steve Tibbets is een meester in het scheppen van sfeer en ECM eigenaar/producer Manfred Eicher doet wat dat betreft ook een duit in het zakje. Met de Forest was de weergave een tikje onderkoeld, wat ik eigenlijk wel herken van het label, maar het is behalve mooi ook een beetje zakelijk. De opname is wel erg ruimtelijk (de bekende 'Fjorden-galm' waar ECM lange tijd patent op leek te

hebben) en dat kwam er prachtig uit. De klankkleur was prima. De gestreken bekkens die in dit nummer te horen zijn klonken warm en koperkleurig in hun metalen resonantie, en niet dun en zilverig. Prima!

AudioQuest Cinnamon

Toen ik vervolgens dezelfde track van Steve Tibbets via de Cinnamon beluisterde leek het verschil met de Forest kleiner dan je op basis van de meerprijs zou verwachten, maar dat kwam waarschijnlijk omdat de meer in het oor springende details als (micro)detailering en dynamiek minder toenamen - er is tenslotte een eind aan hoe ver je daarmee kunt komen - dan de meer 'muzikale' zaken als ruimtelijkheid, warmte, rust en boventonen. De Cinnamon gooide hoge ogen op het gebied van toegenomen rust en rijkdom van toon. Er was een stukje 'stress' uit de weergave weg dat me eerst niet opviel maar dat - nu ik het niet meer waarnam - wel degelijk deel uit bleek te maken van het geluid. Het was net of er een onnatuurlijk glansje was verdwenen. Geen diskwalificatie van de goedkopere kabels overigens, meer een compliment voor de duurdere.

Bij A Forest Called Mulu was het 'gewicht' in het laag duidelijk groter geworden en de ruimtelijke weergave was meer 3D. Ik kon dieper in de muziek wegkruipen waardoor het een stuk spannender werd om naar te luisteren. Bij Hector Zazou werd het geluid losser en vanzelfsprekender (weer dat ontbreken van stress) en het beeld was dieper en breder, vooral dat laatste was vrij spectaculair. De opnameruimte strekte zich nu verder uit naar de hoeken links en rechts achter de luidsprekers en de projectie *naast*

de luidsprekers was nu zodanig dat ook hier een 3D-achtig effect hoorbaar wordt. De stem van Siberry werd weer een beetje beter verstaanbaar, er was nauwelijks sprake meer van versluiering.

AudioQuest Vodka

Tonaal verschilde de aanzienlijk duurdere Vodka niet veel meer van zijn voorganger, maar bij de track van Zazou waren de rust en de grootte van de afbeelding zoveel beter geworden dat ik bijna niet kon geloven dat er zoveel extra informatie in de muziek bleek te zitten. Het zat hem zoals gezegd niet meer in detailering maar vooral in textuur. Het feit dat je opeens 'ziet' dat de tip aan de drumstok waarmee het ride-bekken wordt bespeeld waarschijnlijk van nylon is en niet van hout was daar een goed voorbeeld van. Maar ook de kleine mondgeluidjes die nu hoorbaar waren en de bijna perfecte neutraliteit van de stem spraken boekdelen.

Bij A Forest Called Mulu waren de luidsprekers nu volledig uit het geluidsbeeld verdwenen, er stond een scherp gestoken plaatje waarin meer snelheid zat, en dat hoger, dieper en breder werd afgebeeld. De opname van Steve Tibbets kreeg ook veel meer textuur, er was duidelijk hout hoorbaar in de klank van de gitaar en de gestreken bekkens waren veel ruimtelijker en tegelijkertijd beter aan te wijzen. Waren ze eerst vooral hoorbaar als een soort ruis op de achtergrond, nu stonden ze als het ware

voor mijn neus. De wat kille ECM klank viel nu veel minder op en dat maakte het luistergenot een stuk groter.

De laatste toevoeging aan het luisterlijstje kwam van José James. Zijn nieuwe album No Beginning No End werd uitgegeven op het legendarische Blue Note label, maar het is duidelijk een moderne, commerciële productie. De opname is gortdroog en het laag klonk een tikje aangezet. De textuur van de (echte!) blazers was dan wel weer fantastisch. Ik luisterde naar beide versies van het nummer Come To My Door die er op staan, een elektrische en een akoestische (bonus)versie. De originele uitvoering vond ik mooier, er

was meer warmte en subtiliteit en de prachtige stem van José James kwam veel beter tot zijn recht. Eens kijken wat deze opname doet met de overtreffende trap van deze luistersessie. Op naar de...

AudioQuest Diamond

De Diamond heeft geleiders die helemaal van zilver zijn en dat hoor je. Zonder me ook maar een seconde te bekommeren over de toch wel spectaculaire prijs ten opzichte van de Vodka zat ik met open mond te luisteren naar de track van José James, die opeens toch van demo-kwaliteit bleek te zijn. In deze set was er geen twijfel mogelijk; de Diamond schraapt het allerlaatste restje natuurlijkheid, detail, rust en autoriteit van de bodem van de muzikale schatkist. Alle elementen in de muziek waren nu afzonderlijk van elkaar te volgen terwijl ze toch een natuurlijke eenheid bleven. De vloeiendheid van de weergave was van een zeldzaam hoog niveau. Met deze kabel in deze set wil je niet stoppen met luisteren.

Toch rukte ik me los van de zoetgevooisde superster en zette A Forest Called Mulu nog eens aan. Het 3D effect was schokkend, er was echt alleen maar muziek. Volledig stressvrije surround met twee luidsprekers, wie had dat gedacht! Ook Steve Tibbets werd groots en met vanzelfsprekende

autoriteit weergegeven, de microdetails in het geluid waren spectaculair goed te horen en te plaatsen. Zeer, zéér goed, kippenvell!

Conclusie

En hoe denkt u dat samen te gaan vatten Meneer Delissen? Hm, ja, hm... de uitkomst was achteraf bekeken niet echt een verrassing, dus de kans dat mijn waarnemingen extra voeding uit mijn verwachtingspatroon hadden gekregen moet misschien worden meegewogen in het eindoordeel. Maar zelfs dan blijft er maar één conclusie mogelijk: de ethernetkabels van AudioQuest geven allemaal een bij het prijsverschil passende verbetering ten opzichte van het model eronder, dus daar hoeven we het eigenlijk niet over te hebben. Het zal een stuk lastiger worden om ze ten opzichte van elkaar in te schalen. Welke kabel moet je bij welke set gebruiken? Daar heb ik echt even over moeten nadenken, want het is niet realistisch om te roepen dat iedereen nu maar een Diamond van meer dan 1000 euro moet kopen.

Laat ik het zo zeggen: als je op een serieus niveau met streaming bezig bent zorg je er uiteraard ook voor dat je bekabeling optimaal is. Ik heb gemerkt dat het stuk van je switch naar je streamer het allergrootste verschil maakt. Koop daarvoor dus de duurste ethernetkabel die je kunt betalen. Maar zelfs de zeer goedkope Pearl geeft al een bizarre verbetering ten opzichte van de standaard ethernetkabels die iedereen in huis heeft. Er is geen enkel excuus meer om daar nog mee te spelen...

Van de kabels in deze luistertest heeft de Vodka wat mij betreft de beste prijs/kwaliteit verhouding. Hij klinkt net wat uitgesprokener dan de Diamond en zal daardoor in de meeste sets een spectaculaire verbetering brengen. Wie echt het onderste uit de kan wil en over een set beschikt die qua niveau de aanschaf rechtvaardigt is de weg naar de Diamond eigenlijk de enige juiste.

De vraag of je je als audiojournalist moet durven branden aan een kabel recensie lijkt me bij deze trouwens voldoende beantwoord. Ook ethernetkabels maken verschil, en niet zo'n beetje ook. Wie dat nu nog betwijfelt heeft overduidelijk niet geluisterd...

Muziek en informatie

Diverse muziek links op Spotify

A Forest Called Mulu – A Search for the Unexplored

Jose James – No Beginning No End

Hector Zazou

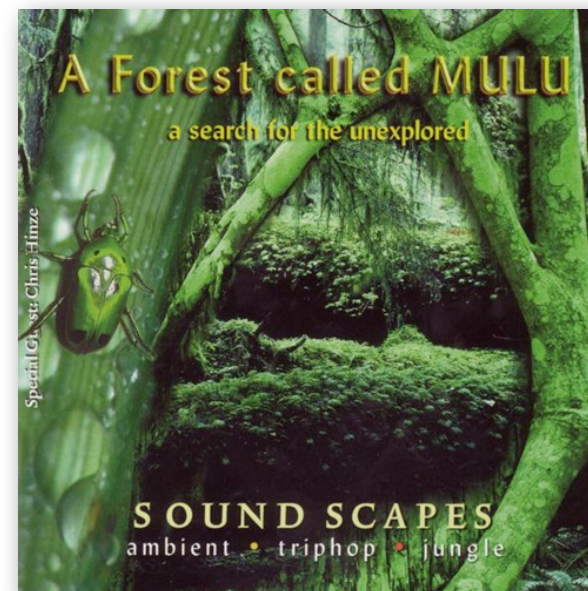
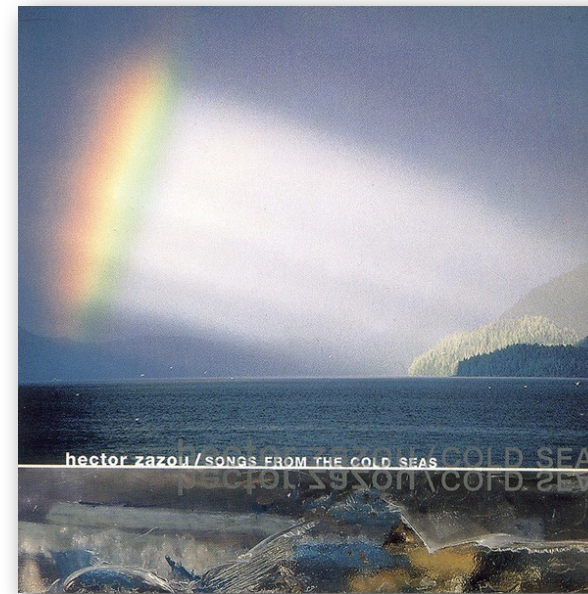
Steve Tibbets

Webwinkel

Voor informatie en prijzen over de beschreven Cat 7 kabels, zie onze webwinkel:

[art's excellence webwinkel](#)

[AudioQuest RJ/E netwerkkabels](#)

© 2013 art's excellence - artsexcellence.com

Dit document is eigendom van art's excellence en mag niet worden gepubliceerd zonder onze toestemming.